

זוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק לפרשת בלק		
חלק ד - פרשת וישב		
מטוק מדבש	וילגא	יום
קיא	קפט ע"ב	ראשון
קטז	קצ ע"א	שני
קכא	קצ ע"ב	שלישי
קכו	קצא ע"א	רביעי
קלב	קצא ע"ב	חמישי
קלז	קצב ע"א	שישי
קמב	קצב ע"ב, קצג ע"א	שבת

פרשת חוקת תשפ"א

עלון מס' 137



יו"ל בעזהש"ו"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

המבטל דבר מן התורה ח"ו נחשב כאילו מחריב עולם שלם

רבי שמעון ורבי אבא ורבי אלעזר ורבי יצחק הוו שכיחי בבי רבי פנחס בן יאיר, אָמר רבי פנחס לרבי שמעון, בַּמְטוּתָא מַנְהָ, אַנְתָּ דְּאוּקְמִי עֲלֶיךָ לְעֵילָא, וּמִילָךְ בְּאַתְגְּלִיָּיא, מַה דְּלָא אַתְיְהִיב רְשׁוּתָא לְבַר נֶשׁ אַחְרָא, בְּפִרְשָׁתָא דָּא אִימָא מְלָה חֲדָתָא, אָמַר לִיה, וּמַאי הִיא, אָמַר לִיה, זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה, אָמַר לִיה, הָא שְׁאָר חֲבֵרֵיָּיא יֵאמְרוּ, (דף קפ ע"א) אָמַר לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, אֶלְעָזָר, קוּם בְּקִיּוּמָךְ, וְאִימָא מְלָה חַד בְּפִרְשָׁתָא דָּא, וְחֲבֵרֵיָּיא יִימְרוּן אַבְתְּרָךְ. [וכו']

קָם רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (רות ד ז) וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאוּלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה לְקַיִים וְגו', הֵיא קָרָא אִית לְאַסְתְּפְלָא בִּיה, אִי אֵינּוּן קְדָמָי עֲבָדֵי הַסְּפָמָה דָּא בְּדִינָא דְּאוּרֵיָּיתָא, וְאָתוּ בְּתַרְאֵי וּבְטְלוּהָ, אַמַּאי בְּטְלוּהָ, וְהָא מֵאן דְּבָטִיל מְלָה דְּאוּרֵיָּיתָא, פְּאִילוּ חָרִיב עֲלֵמָא שְׁלִים, וְאִי לָאו אִיהוּ בְּדִינָא דְּאוּרֵיָּיתָא, אֶלָּא הַסְּפָמָה בְּעֲלֵמָא, אַמַּאי נַעַל הָכָא.

מתוק מדבש

המבטל דבר מן התורה ח"ו נחשב כאילו מחריב עולם שלם

רבי שמעון ורבי אבא ורבי אלעזר ורבי יצחק, הוו שכיחי בבי רבי פנחס בן יאיר היו נמצאים בביתו של רבי פנחס בן יאיר, אָמַר רבי פנחס לרבי שמעון, בַּמְטוּתָא מַנְהָ בְּבַקְשָׁה מַמְךָ, אַנְתָּ דְּאוּקְמִי עֲלֶיךָ לְעֵילָא אַתָּה שְׁסוּמְכִים עֲלֶיךָ לְמַעְלָה, דְּהֵיִינוּ שְׁמַקְיָיִם אַתְּ דְּבַרִּיךָ לְמַעְלָה לְהִיּוֹתָם נְכוּנִים וְאַמְתִּיִים, וּמִילָךְ בְּאַתְגְּלִיָּיא וּדְבַרִּיךָ נִאמְרִים בְּגִלוּי, מַה דְּלָא אַתְיְהִיב רְשׁוּתָא לְבַר נֶשׁ אַחְרָא מַה שְׁלָא נִיתָן רְשׁוּת לְאָדָם אַחַר, בְּפִרְשָׁתָא דָּא אִימָא מְלָה חֲדָתָא אַמּוֹר דְּבַר חֲדָשׁ בְּפִרְשָׁה זֹו, אָמַר לִיה רבי שמעון לרבי פנחס, וּמַאי הִיא בְּאִיּוּ פִרְשָׁה, אָמַר לִיה רבי פנחס, עַל זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה, אָמַר לִיה רבי שמעון הָא שְׁאָר חֲבֵרֵיָּיא יֵאמְרוּ תַחֲלִילָה יֵאמְרוּ שְׁאָר הַחֲבֵרִים, (דף קפ ע"א) אָמַר רבי שמעון לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, אֶלְעָזָר קוּם בְּקִיּוּמָךְ עֲמוּד עַל רַגְלֶיךָ, וְאִימָא מְלָה חַד בְּפִרְשָׁתָא דָּא וְאַמּוֹר דְּבַר אַחַד בְּפִרְשָׁה זֹו, וְחֲבֵרֵיָּיא יִימְרוּן אַבְתְּרָךְ וְהַחֲבֵרִים יֵאמְרוּ אַחֲרֶיךָ. [וכו']

קָם רַבִּי אֶלְעָזָר עַל רַגְלֵי, וְאָמַר לְפִרְשָׁה אַתְּ עֵינִין פִּרְה אַדוּמָה עַל הַמַּלְכוּת, וְהַקְדִּים עֵינִין אַחַר הַרְמוּזוּ גַם כֵּן עַל הַמַּלְכוּת, וְאֵמַר מִשְׁכִּי וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאוּלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה לְקַיִים כֹּל דְּבַר, שְׁלַף אִישׁ נַעֲלוּ וּנְתַן לְרַעְהוּ, הֵיא קָרָא אִית לְאַסְתְּפְלָא בִּיה פְּסוּק זֹה יֵשׁ מַה לְהַתְּכוּנֵן בּוּ, אִי אֵינּוּן קְדָמָי עֲבָדֵי הַסְּפָמָה דָּא בְּדִינָא דְּאוּרֵיָּיתָא אִם הַקְדַּמוּנִים עֲשׂוּ הַסְּכַמָּה זֹו, דְּהֵיִינוּ שְׁתַּקְנוּ אַתְּ הַקְנִין בְּאוּפֵן זֹה לְקַנּוּת כֹּל דְּבַר עַל יַדֵי נַעַל, וְקַבְלוּ כֵךְ בְּדִין הַתּוֹרָה, דְּהֵיִינוּ הַלְכָה לְמִשְׁה מַסִּינֵי בְּתוֹרָה שְׁבַעֲלָ פַה, וְאָתוּ בְּתַרְאֵי וּבְטְלוּהָ וּבְאוּ הַאֲחַרוּנִים וּבְטְלוּ אוֹתוֹ, וְתַקְנוּ בְּמַקְוֵמוּ קְנִין סוּדָר (כַּמְנוּאֵלִי נְסוּף הַעַמּוּד), יֵשׁ לְשֹׂאֵל אַמַּאי בְּטְלוּהָ לְמַה בְּטְלוּהָ, וְהָא מֵאן דְּבָטִיל מְלָה דְּאוּרֵיָּיתָא פְּאִילוּ חָרִיב עֲלֵמָא שְׁלִים וְהֵרִי מִי שְׁמַבְטֵל דְּבַר מִן הַתּוֹרָה נַחֲשָׁב לוֹ כְּאִילוּ מַחְרִיב עוֹלָם שְׁלִים, וְאִי לָאו אִיהוּ בְּדִינָא דְּאוּרֵיָּיתָא וְאִם קְנִין נַעַל לֹא הִיא מִדִּין תּוֹרָה, אֶלָּא הַסְּפָמָה בְּעֲלֵמָא אִלָּא סַתָּם הַסְּכַמָּה מַתְקַנּוּת בֵּית דִּין הֵהוּא, אִם כֵּן יֵשׁ לְשֹׂאֵל אַמַּאי נַעַל הָכָא לְמַה תַּקְנוּ לַעֲשׂוֹת הַקְנִין דּוּקָא בְּנַעַל וְלֹא בְּדַבְרָא אַחַר.



אָלֵא וְדַאי בְּדִינָא דְאֹרִייתָא הָוָה, וּבְרָזָא עֲלָאָה אֲתַעְבִּידַת מְלָה, וּבְגִין דְּהוּוּ קְדָמָי חֲסִידֵי זְפָאי, מְלָה דָא אֲתַגְלִיֵּיא בִּינֵייהוּ, וּמְדָאֲסָגִיאוּ חֵיבֵי בְּעֲלָמָא, אֲתַעְבִּידַת (ס"א אַעֲבְרוּ) הָאי מְלָה בְּגוּוּנָא אַחְרָא, בְּגִין לְאֲתַפְסָאָה מְלִין דְּאֵינוּן בְּרָזָא עֲלָאָה.

הטעם והסוד למה לא נקברו משה ואהרן ומרים במקום אחד

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר, הָנִי תִלְתָּא אַחִין עֲלָאִין קְדִישִׁין, אַמָּאי לָא אֲתַקְבְּרוּ בְּאַתְרַּחְדָּה, וְשִׁיפִין אֲתַבְּדְרוּ, חַד הֶכָא וְחַד הֶכָא וְחַד בְּאַתְרַּחְרָא, אָלֵא אֵית דְּאֲמַרִי, בְּאַתְרַּחְרָא דְּבַעָאן יִשְׂרָאֵל לְאֲסִתְפְּנָא בֵּיהּ, מִית כָּל חַד וְחַד בְּגִין לְאֲגָנָא עֲלֵיהוּ, וְאֲשַׁתְּזַבּוּן.

אַבְל כָּל חַד וְחַד מִית פְּדָקָא חֲזִי עֲלֵיהוּ, מְרִים בְּקֻדְשׁ בֵּין צְפוּן לְדְרוּם, אַהֲרֹן לְסִטְרַּיְמִינָא, מֹשֶׁה פְּדָקָא חֲזִי לֵיהּ. [וכו']

מתוק מדבש

הטעם והסוד למה לא נקברו משה

ואהרן ומרים במקום אחד

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר, הָנִי תִלְתָּא אַחִין עֲלָאִין קְדִישִׁין אֵלוּ הַשְּׁלֹשָׁה אַחִים הַנְּעִלִים הַקְּדוּשִׁים מֹשֶׁה אַהֲרֹן וּמְרִים שֶׁהֵיוּ רֹמְזִים לְסַפִּירוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, אַמָּאי לָא אֲתַקְבְּרוּ בְּאַתְרַּחְדָּה לְמָה לָא נִקְבְּרוּ בְּמִקְוֵם אַחַד, שֶׁהִיא רְאוּיָה שְׁתֵּיהֶם קְבוּרָתָם יַחַד כְּדֶרֶךְ עֲמִידַת הַסַּפִּירוֹת, וְשִׁיפִין אֲתַבְּדְרוּ חַד הֶכָא וְחַד הֶכָא וְחַד בְּאַתְרַּחְרָא וְלִמָּה אֲבִרְיָהֶם שְׂרֹמְזִים לְאֲבִרֵי הַמְּרַכְבָּה, נִתְפָּזְרוּ אַחַד כָּאן וְאַחַד כָּאן וְאַחַד בְּמִקְוֵם אַחֵר, כִּי מְרִים מִתָּה וְנִקְבְּרָה בְּקֻדְשׁ, וְאַהֲרֹן עַל הַר הָהָר, וּמֹשֶׁה עַל הַר נֶבֶו, וְהַשִּׁבִּיב אָלֵא אֵית דְּאֲמַרִי אֵלֵא יֵשׁ שְׂאוּמִרִים, בְּאַתְרַּחְרָא דְּבַעָאן יִשְׂרָאֵל לְאֲסִתְפְּנָא בֵּיהּ בְּמִקְוֵם יִשְׂרָאֵל הֵיוּ עֲתִידִים לְחַטּוֹא, וְעַל יַדֵּי זֶה יִסְתַּכְּנוּ שׁם, מִית כָּל חַד וְחַד בְּגִין לְאֲגָנָא עֲלֵיהוּ, וְאֲשַׁתְּזַבּוּן מִת כָּל אַחַד וְאַחַד כְּדִי לְהִגֵּן עֲלֵיהֶם, וּבִזְכוּתָם נִיצְלוּ, כִּי הַקְּדִים הַקְּבִ"ה רְפוּאָה לָהֶם לְהִגֵּן בִּזְכוּתָם עֲלֵיהֶם.

וְאִמְרֵי רְבִי שְׁמַעוֹן אָבְל לְפִי הַסּוּד, כָּל חַד וְחַד מִית פְּדָקָא חֲזִי עֲלֵיהוּ כָּל אַחַד וְאַחַד מִת כְּרָאוּי לּוֹ, כְּפִי שְׂרֹמוֹז בְּסַפִּירוֹת הָאֲצִילוֹת, וְהֵיוּ מְרִים שֶׁהִיתָה מְרַכְבָּה לְמַלְכוּת [לְשִׁכְנִינָה], מִתָּה בְּקֻדְשׁ וּמִלַּת קֻדְשׁ הִיא כְּנוּי לְמַלְכוּת [לְשִׁכְנִינָה], וּמְקוּמוֹ שֶׁל קֻדְשׁ בֵּין צְפוּן לְדְרוּם שֶׁהוּא בֵּין חֲסִד לְגִבּוּרָה שֶׁשֶׁם מְקוּמָה שֶׁל הַמַּלְכוּת בֵּין שְׁתֵּי זְרוּעוֹת הַתְּפָאֶרֶת, אַהֲרֹן לְסִטְרַּיְמִינָא אַהֲרֹן שֶׁהִיא בְּחִסְדַּת מִת בְּהַר הָהָר שֶׁהִיא לְצַד יְמִין שֶׁל קֻדְשׁ, דֵּהֵיוּ בְּדְרוּמָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מֹשֶׁה פְּדָקָא חֲזִי לֵיהּ מֹשֶׁה מִת בְּהַר הָעֵבְרִים שֶׁהוּא הַר נֶבֶו כְּרָאוּי לּוֹ שֶׁהִיא בְּמִזְרַח, לְפִי שֶׁמֹּשֶׁה הִיא בְּתִפְאֶרֶת בְּקוּ הָאֲמִצְעִי שְׁבִמְזֻרְתָּה. [וכו'].

כדי שבע"ה נבין מאמר הבא, נקדים מה שכתב האריז"ל (באוצרות חיים דרוש האונאה), שכל אור עליון שהוא משפיע לשלמטה ממנו נקרא "מוכר", והתחתון המקבל מן המוכר שהוא הקונה נקרא "לוקח", ומינה תדון שכל משא ומתן הוא כעין יחוד וחיבור בין המוכר והלוקח, עכ"ל.

ומשיב אָלֵא וְדַאי בְּדִינָא דְאֹרִייתָא הָוָה אֵלֵא וְדַאי קִנְיִן בְּנַעַל הִיא מְדִין תּוֹרָה, דֵּהֵיוּ שְׁקִבְלוּ זֹאת הַלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי, בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, (כַּמ"ט זֹאת הַתּוֹרָה עַל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא הַתּוֹרָה שְׁנַעַל פֶּה, עַל שֶׁשֶׁהִיא עֲדוּת נִלְמַנָּה עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא סְגוּלַת עַם ה', שְׁכֵן מִסַּר לְהַסֵּם הַמַּסְמוּרִין שְׁלוֹ כְּלִמְקוֹ), וּבְרָזָא עֲלָאָה אֲתַעְבִּידַת מְלָה וּבְסוּד עֲלִיוֹן נַעֲשֶׂה הַדְּבַר, וּבְגִין דְּהוּוּ קְדָמָי חֲסִידֵי זְפָאי וּלְפִי שֶׁהַקְּדוּמוֹנִים הֵיוּ חֲסִידִים גְּמוּרִים, מְלָה דָא אֲתַגְלִיֵּיא בִּינֵייהוּ לְכֹן סוּד הַקִּנְיִן בְּנַעַל הִיא גְלוּי בִּינֵיהֶם, שֶׁסוּד הַנַּעַל הוּא הַשְּׁכִינָה, לְכֹן הֵיוּ קוֹנִים בְּנַעַל וּמְכוּוֹנִים לִיחּוּד זו"ן, [קוּב"ה וּשְׁכִינִיתָה] וְגַם כְּשֶׁנּוֹתֵן הַקּוֹנֵה אֵת נַעַל לְמִקְנָה, מְרַמֵּז לוֹ שֶׁבַח הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת נַעַל אֵינֶם חוֹזְרִים בּוֹ הַקּוֹנֵה וְהַמִּקְנָה, וּמְדָאֲסָגִיאוּ חֵיבֵי בְּעֲלָמָא וּמִשְׁנַתְּרָבוּ הַרְשָׁעִים בְּעוֹלָם, וְלֹא הֵיוּ רְאוּיִם לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּסוּד הַגְּלוּי הַזֶּה, אַעֲבְרוּ הָאי מְלָה בְּגוּוּנָא אַחְרָא הַעֲבִירוּ וְתִקְנוּ עֲנִין הַמִּקְחָה בְּאוֹפֵן אַחֵר, דֵּהֵיוּ בְּקִנְיִן סוּד, בְּגִין לְאֲתַפְסָאָה מְלִין דְּאֵינוּן בְּרָזָא עֲלָאָה כְּדִי לְכַסּוֹת וְלְהַעֲלִים סוּד דְּבַר הַנַּעַל שֶׁהִיא מְפּוֹרְסָה בִּינֵיהֶם שֶׁהוּא סוּד הַשְּׁכִינָה, מִה שְׁאִין כֵּן קִנְיִן סוּד לֹא הִיא נוֹדַע לָהֶם סוּדוֹ, וְלֹא הִיא הַפְּגָם גְּדוֹל כָּל כֵּן אִם עֲבָרוּ וְחִזְרוּ מִהַמִּקְחָה..

(דף קעט ע"ב קפ ע"א, ובביאוריניו כרך יג עמ' רצט-שא)

זָפָאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּצִדִּיקָיָא בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאֵתִי, וְאָף עַל גַּב דְּאִינוּן בְּאַתְר אַחְרָא בְּעֵלְמָא אַחְרָא עֲלָאָה, זְכוּתְהוֹן קָיִמָא בְּעֵלְמָא דָּא לְדַרְי דְרִין, וּבִשְׁעֵתָא דִּישְׂרָאֵל תִּיְבִיב בְּתִיּוּבְתָא קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, וּגְזֵרָה אֲתַגְזֹר עֲלֵיהוּ, פְּדִין קְאָרִי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְצִדִּיקָיָא דְקָיִמִי קָמִיה לְעִילָא, וְאוֹדַע לֹון, וְאִינוּן מְבֹטְלִי הֵהִיא גְזֵרָה, וְחֵיס קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא עֲלֵיהוּ דִּישְׂרָאֵל, זָפָאִין אִינוּן צִדִּיקָיָא, דְּעֲלִיָּהוּ כְּתִיב (ישעיה נח יא) וְנַחֲךָ יְהוָה תָּמִיד וְגו'.

משה רבינו היה יכול להשמיד את עוג מפני שלא שמר את בריתו

תָּא חֲזִי, פְּתִיב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֵל תִּירָא אוֹתוֹ, תֵּרִין אוֹתוֹ אִינוּן שְׁלִימִין בְּאוֹרֵייתָא, בְּתֵרִין וְוִי"ן, חַד דָּא, וְחַד (דברים כב ב) עַד דְּרוּשׁ אָחִיף אוֹתוֹ, מְאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּאִינוּן אוֹת מְמָשׁ, עַד דְּרוּשׁ אָחִיף (אָחִיף מְמָשׁ) אוֹתוֹ, דְּבַעֲי לְפָרְשָׁא הֵהוּא אוֹת דְּהוּא אָבִידָה.

אוּף הָכָא דִּין אוֹתוֹ, דָּא עוּג דְּאֲתַדְבֵּק בְּאַבְרָהָם, וּמֵאַנְשֵׁי בֵיתֵיהּ הָוָה, וְכַד אֲתַגְזֹר אַבְרָהָם, מַה פְּתִיב וְכָל אַנְשֵׁי בֵיתוֹ וְגו', דָּא עוּג דְּאֲתַגְזֹר עִמֵּיהּ, וְקָבִיל הָאִי אֶת קְדִישָׁא, פִּיּוֹן דְּחָמָא עוּג דִּישְׂרָאֵל מְקַרְבִּין גְּבִיָּה, אָמַר הָא וְדָאִי אָנָּא אֶקְדִּימָנָא זְכוּתָא דְקָאִים לֹון, וְדָא שְׁוִי לְקָבִלֵיהּ.

מתוך מדבש

שְׁלִימִין בְּאוֹרֵייתָא בְּתֵרִין וְוִי"ן ב' פעמים יש בתורה מלת "אותו" מלאה בב' ווי"ן, חַד דָּא אחת כאן, וְחַד ואחת מש"כ בהשבת אבידה עַד דְּרוּשׁ אָחִיף "אותו" (כתב צמחטא סי' כ' נספח מורה שלנו שיהיה חסרים, וכתב נס' מר ישראל, שהיו מקובלים שמלת "אותו" דעוג לא היה להיות מלא לרמוז על אות הנצחית, אלא לפי שעוג קלוקל הנצחית לכן חסר צמורה אות הו' הנומזת על הנצחית), מְאִי טַעְמָא מהו טעמו, ואמר בְּגִין דְּאִינוּן אוֹת מְמָשׁ לפי שהם לשון אות וסימן ממש, כי מש"כ עַד דְּרוּשׁ אָחִיף אוֹתוֹ פירושו דְּבַעֲי לְפָרְשָׁא הֵהוּא אוֹת דְּהוּא אָבִידָה כי צריך לפרש את הסימן שיש לו באבידה ההיא.

אוּף הָכָא דִּין אוֹתוֹ, דָּא עוּג דְּאֲתַדְבֵּק בְּאַבְרָהָם אָף כאן מלת "אותו" הוא עוג שנתדבק באברהם, וּמֵאַנְשֵׁי בֵיתֵיהּ הָוָה ומאנשי ביתו היה, וְכַד אֲתַגְזֹר אַבְרָהָם וכשנמול אברהם מה פְּתִיב וְכָל אַנְשֵׁי בֵיתוֹ וְגו' נמולו אתו, דָּא עוּג דְּאֲתַגְזֹר עִמֵּיהּ וְקָבִיל הָאִי אֶת קְדִישָׁא זהו עוג שנמול על ידי אברהם וקבל את ברית קדש, פִּיּוֹן דְּחָמָא עוּג דִּישְׂרָאֵל מְקַרְבִּין גְּבִיָּה כיון שראה עוג שישראל מתקרבים אליו, אָמַר הָא וְדָאִי אָנָּא אֶקְדִּימָנָא זְכוּתָא דְקָאִים לֹון אמר הרי ודאי אני הקדמתי זכות המילה שעומדת להם, כי הוא נמול עוד לפני יצחק אבינו, וְדָא שְׁוִי לְקָבִלֵיהּ וזכות זו שם כנגדו לבטוח בו וללחום בישראל.

זָפָאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּצִדִּיקָיָא בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאֵתִי דְאֵתִי אֲשֵׁרִי חֲלָקִים שֶׁל הַצִּדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְאָף עַל גַּב דְּאִינוּן בְּאַתְר אַחְרָא בְּעֵלְמָא אַחְרָא עֲלָאָה וְאָף עַל פִּי שְׁהִים בְּמָקוֹם אַחֵר וּבְעוֹלָם אַחֵר עֲלִיּוֹן, דְּהֵינּוּ בְּגִין עֲדָן וְאִינִים יוֹדְעִים מְעַנִּינִי הַעוֹלָם הַזֶּה, מְכַל מְקוֹם זְכוּתְהוֹן קָיִמָא בְּעֵלְמָא דָּא לְדַרְי דְרִין זְכוּתָם עוֹמֶדֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה לְדוּרֵי דוּרוֹת, וּבִשְׁעֵתָא דִּישְׂרָאֵל תִּיְבִיב בְּתִיּוּבְתָא קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא וּבִשְׁעֵתָא שִׂישְׂרָאֵל חוֹזְרִים בְּתוֹבָה שְׁלִימָה לְפָנֵי הַקִּבְיָה, הַמְגַעַת עַד כִּסָּא הַכְּבוֹד, וּגְזֵרָה אֲתַגְזֹר עֲלֵיהוּ אִפִּילוּ אִם נִגְזֵרָה עֲלֵיהֶם אִינוּ גְזֵרָה רַעַה רַח"ל, פְּדִין קְאָרִי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְצִדִּיקָיָא דְקָיִמִי קָמִיה לְעִילָא אִז קוֹרָא הַקִּבְיָה אֶת הַצִּדִּיקִים הַעוֹמְדִים לְפָנָיו לְמַעַלָּה, וְאוֹדַע לֹון וּמוֹדִיעַ לְהֵם אֶת הַגְּזֵרָה, וְאִינוּן מְבֹטְלִי הֵהִיא גְזֵרָה וְהֵם מְבֹטְלִים אֶת הַגְּזֵרָה הֵהִיא בְּקִלּוֹת בְּתַפְלָתָם, וְחֵיס קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא עֲלֵיהוּ דִּישְׂרָאֵל וְהַקִּבְיָה מְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל, זָפָאִין אִינוּן צִדִּיקָיָא אֲשֵׁרֵיהֶם הַצִּדִּיקִים, דְּעֲלִיָּהוּ כְּתִיב שְׁעִלֵיהֶם נֹאמַר וְנַחֲךָ יְהוָה תָּמִיד וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשָׁךְ וְגו'. (דף קפג ע"א, וּבְכִיאוֹרֵינוּ כִּרְךָ יג ע"ב שְׁדַמ-שְׁמַה)

משה רבינו היה יכול להשמיד את

עוג מפני שלא שמר את בריתו

תָּא חֲזִי, פְּתִיב כֹּא וְרָאָה מִשְׁכַּח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֵל תִּירָא אוֹתוֹ, הֵנָּה תֵּרִין אוֹתוֹ אִינוּן

בִּיה שַׁעֲתָא דְחִיל מִשָּׁה, הֵיךְ יָכִיל לְאַעְקָרָא רְשִׁימָא דְרְשִׁים אַבְרָהָם, אָמַר וְדַאי הָא יְמִינָא דִילֵי מִית, דְּהָא יְמִינָא בְּעֵינָא לְהָאֵי, אִי נִימָא הָא אֶלְעֶזֶר, יְמִינָא דְסִיחָרָא הוּא וְלֹא דִילֵי, וְהָא אֶת לִימִינָא הוּא, דְאַבְרָהָם לִימִינָא הוּא.

מִיָּד אָמַר קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, אַל תִּירָא אוֹתוֹ, וְלֹא תִדְחַל לְהֵהוּא אוֹת דִילֵיה, וְאַפִּילוּ לִימִינָא לָא אַצְטְרִיךְ, פִּי בִידְךָ נְתַתִּי, שְׁמָאֲלָא דִילְךָ יַעֲקֹר לִיה מְעַלְמָא, דְּהָא הוּא פְּגִים רְשִׁימָא דִילֵיה, וּמֵאֵן דְּפְגִים לְהָאֵי אַת, אַתְחֲזִי לְאַתְעַקְרָא מְעַלְמָא, כֹּל שְׁפֹן שְׁמָאֲלָא דִילְךָ דְאִיהוּ יָדְךָ, יַעֲקֹר לִיה מְעַלְמָא, בְּגִין כֶּף (דף קפד ע"ב) אַתְעַקֵּר מְעַלְמָא, וְאַפִּילוּ דְאִיהוּ תְקִיפָא מְבַנֵי גְבַרְיָא, וּבְעָא לְשִׁיצָאָה לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, נָפַל בִּידֵיה דְמִשָּׁה וְאַשְׁתַּצִּי.

מתוק מדבש

דִילֵיה לֹא תִירָא מִפְּנֵי הָאוֹת שְׁלוֹ, וְאַפִּילוּ לִימִינָא לָא אַצְטְרִיךְ וְאַפִּילוּ לִימִין לֹא תַצְטַרְךְ כְּדִי לִנְצַחוּ, פִּי בִידְךָ נְתַתִּי דְהֵינּוּ שְׁמָאֲלָא דִילְךָ יַעֲקֹר לִיה מְעַלְמָא הַשְּׂמָאל שֶׁלְךָ יַעֲקֹר אוֹתוֹ מִן הָעוֹלָם, כִּי לֹא עוֹמֶדֶת לוֹ זְכוּת הַמִּילָה שֶׁשֶׁם לוֹ אַבְרָהָם, דְּהָא הוּא פְּגִים רְשִׁימָא דִילֵיה כִּי הוּא פִּגְם אֶת רוּשְׁם הַבְּרִית שְׁלוֹ, בְּכָל מִינֵי טוֹמְאוֹת שֶׁל עֲרִיּוֹת, וּמֵאֵן דְּפְגִים לְהָאֵי אַתְחֲזִי לְאַתְעַקְרָא מְעַלְמָא וּמִי שְׁפִגְם לְזוֹ הָאוֹת הוּא רֵאוּי לְהִיּוֹת נַעֲקָר מִן הָעוֹלָם מַעֲצָמוֹ, כֹּל שְׁפֹן שְׁמָאֲלָא דִילְךָ דְאִיהוּ יָדְךָ יַעֲקֹר לִיה מְעַלְמָא כֹּל שֶׁכֵּן הַשְּׂמָאל שֶׁלְךָ שֶׁהוּא יָדְךָ יַעֲקֹר אוֹתוֹ מִן הָעוֹלָם, בְּגִין כֶּף (דף קפד ע"ב) אַתְעַקֵּר מְעַלְמָא וְלִכְךָ עוּג נַעֲקָר מִן הָעוֹלָם, וְאַפִּילוּ דְאִיהוּ תְקִיפָא מְבַנֵי גְבַרְיָא וְאַפִּילוּ שֶׁהוּא הִיָּה גְבוּר מְבַנֵי הַגְּבוּרִים, וּבְעָא לְשִׁיצָאָה לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל מְכִיּוֹן שְׂרָצָה לְהַשְׂמִיד וְלְהַרוֹג אֶת יִשְׂרָאֵל, שַׁעֲרָא טוּרָא בַר תְּלַת פְּרָסֵי וְרָצָה לְהַרוֹג יָחַד אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל (כַּמְנוּאֵל נַמְס' נְרֻכּוֹת דף נד ע"ג), לְכֵן נָפַל בִּידֵיה דְמִשָּׁה וְאַשְׁתַּצִּי נָפַל בִּידוֹ שֶׁל מִשָּׁה וְנִשְׁמַד וְנִהְרַג. (דף קפד ע"א-ע"ב, וּבְבִיאורֵינוּ כִּרְךָ יג ע"ב שְׁנוֹ-שְׁנַט)

בִּיה שַׁעֲתָא דְחִיל מִשָּׁה בְּאוֹתָהּ הַשְּׂעָה נְתִירָא מִשָּׁה, אִמַר הֵיךְ יָכִיל לְאַעְקָרָא רְשִׁימָא דְרְשִׁים אַבְרָהָם אִיךְ אוֹכֵל לַעֲקוֹר אֶת הָרוּשְׁם שֶׁרִשְׁם אַבְרָהָם, אָמַר וְדַאי הָא יְמִינָא דִילֵי, מִית אִמַר וְדַאי הָרִי הַזֶּרֶע הַיְמִין שֶׁלִּי דְהֵינּוּ אַהֲרֹן שֶׁהִיָּה בַחֲסֵד, מֵת, דְּהָא יְמִינָא בְּעֵינָא לְהָאֵי כִּי כַח הַחֲסֵד הָעֲלִיּוֹן שְׁבִימִין צְרִיךְ כֵּאֵן לַעֲקוֹר אֶת רוּשְׁם אוֹת בְּרִית שֶׁל עוּג, כִּיּוֹן שֶׁמִּצַּד הַחֲסֵד דְאַבְרָהָם בָּאָה לוֹ זְכוּת הַמִּילָה, אִי נִימָא הָא אֶלְעֶזֶר אִם נֹאמַר שִׁישׁ כֵּאֵן אֶת אֲלַעֲזֵר תַּחַת אֲבִיו אַהֲרֹן, הוּא אִינוּ מוֹעִיל כִּנְגַד עוּג, יְמִינָא דְסִיחָרָא הוּא כִּי הוּא הַיְמִין שֶׁל הַלְּבָנָה שֶׁהִיא בַחֲנִינָה הַמְּלֻכּוֹת, דְהֵינּוּ יְמִינּוֹ שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ שֶׁהָיוּ פְּנֵיו פְּנֵי לְבָנָה, וְלֹא דִילֵי וְאִינוּ הַיְמִין שֶׁלִּי שְׂאֵנִי בַחֲנִינָה הַתְּפָאֲרָה, וְהָאֵי אֶת לִימִינָא הוּא וְזֶה הָאוֹת שֶׁל עוּג הוּא לִימִין הַתְּפָאֲרָה שֶׁבַתְּפָאֲרָה, דְאַבְרָהָם לִימִינָא הוּא כִּי אַבְרָהָם הוּא בַחֲסֵד שְׁבִימִין שֶׁל הַתְּפָאֲרָה דו"א, וְהוּא שֵׁם לוֹ זוֹ הָאוֹת.

מִיָּד אָמַר קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא מִיָּד אִמַר הַקְּב"ה לְמִשָּׁה, אַל תִּירָא אוֹתוֹ דְהֵינּוּ וְלֹא תִדְחַל לְהֵהוּא אוֹת

שבח דא שירתא

אִךְ אוֹתָן הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהָיוּ בְּעֲלֵי רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ כִּגוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְחִבְרִיּוֹ, הֵן בְּמַדְרִיגָה שֶׁלְּמַעְלָה מִן הַזְּמַן כִּי רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ הוּא דְבַר וּמַדְרִיגָה שְׂאִינוּ בְּזִמְנָן, לְכֵךְ רָאוּ בִימֵיהֶם כֹּל מַה שֶׁעֲתִידִים דּוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים לְחַדֵּשׁ, שֶׁלְכֵךְ מִצִּינוּ בְּזוּהַר שְׂמוּזְכָר כְּמַה מִימְרוֹת מִמֹּאמֶר הָאִמּוּרָאִים הַעֲתִידִים לְהִיּוֹת בְּדוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים, וְהוּא מִטַּעַם הַנ"ל כִּי הֵן בְּעֲלֵי רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ וְהָיוּ לְמַעְלָה מִן הַזְּמַן. (מֵאוּר עֵינִים)

פרשת חוקת תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

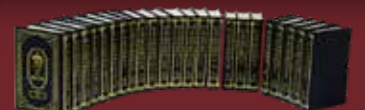
הזנה הקדושה" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל



פורמט בים
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]



פורמט רגיל [cm 24/17]



פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות:

